

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/145/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319202445
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319202445.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a Mgr. Jozefa Mačaja, v právnej veci žalobcu: J. V., nar. X.X.XXXX, adresa trvalého pobytu C. N. M., F. XXX, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, adresa sídla Bratislava, Pajštúnska 5, o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 25C/24/2016, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo 4. júna 2019 č.k. 10C/22/2019-77 takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Uznesením súd prvej inštancie žalobu žalobcu na obnovu konania odmietol (výrok I. uznesenia).

1.2.1 Zo spisu mal za preukázané :

Na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 25C 24/2016 prebiehalo konanie vo veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. proti žalovanému: J. V., o zaplatenie istiny 460,82 eur s príslušenstvom z titulu nároku žalobcu na zaplatenie odplaty za telekomunikačné služby zo Zmluvy o pripojení - služba T-Mobile mobilný internet zo dňa 26.9.2011 uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a Ivetou Mandákovou. Okresný súd dňa 15.4.2016 vydal platobný rozkaz č. 25C/24/2016-42, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu 460,82 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalovaný odpor proti platobnému rozkazu nepodal a predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 1.6.2016.

1.2.2 Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky listom z 12.4.2019 číslo záznamu 37879/2019/21 žalobcovi na jeho žiadosť zo dňa 18.3.2019 oznámilo, že Zmluva o pripojení - Služba T mobile mobilný internet z 26.9.2011, uzatvorená so spoločnosťou Slovak Telecom, a.s. v znení jej Dodatku z 26.9.2011 je spotrebiteľskou zmluvou a podľa jeho názoru obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to paušálne stanovenú zmluvnú pokutu za porušenie akejkoľvek povinnosti účastníka a prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa s obchodnými podmienkami k zmluve na spotrebiteľa.

1.2.3 Podľa tvrdení žalobcu uvedených v žalobe sa tento dňa 18.4.2019 dozvedel o neprijateľných podmienkach, ktoré obsahuje zmluva o pripojení zo dňa 26.9.2011 a to na základe stanoviska Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 12.4.2019, ktoré žalobca považuje za dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktorý môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

1.3 Vec samu právne posúdil ako nárok strany v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. a) a písm. b), § 403 ods. 1 ods. 2 a § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p.

(zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016) a dospel k záveru, že takáto žaloba je zjavne nedôvodná a je potrebné ju postupom podľa § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. odmietnuť.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že stará rímsko-právna zásada neznalosť zákona neospravedlňuje (ingorantia juris non excusat) zakladá právnu fikciu, že každý si je vedomý svojich práv a povinností, a teda je oboznámený s platnými a účinnými právnymi predpismi. Podmienkou pre jej aplikáciu je prehľadnosť legislatívneho procesu a reálna dostupnosť práva. Zbierka zákonov v Slovenskej republike plní funkciu oficiálneho publikačného nástroja, ktorý sa predpokladá priamo v Ústave Slovenskej republiky. Podrobnosti o vyhlasovaní zákonov, ale aj ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, medzinárodných zmlúv alebo iných organizačných právnych aktov upravuje v súčasnom právnom poriadku zákon NRSR č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Dôležitosť Zbierky zákonov dokumentuje aj nevyvrátiteľná domnienka, že všetko, čo bolo uverejnené v Zbierke zákonov, sa stalo známe každému, koho sa to týka (§ 2 citovaného zákona), teda známe všetkým adresátom práva.

1.5 Žalobca v žalobe na obnovu konania uvádza, že boli porušené ustanovenia zákona NRSR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Uvedená právna norma nadobudla platnosť dňa 2.4.2010 a účinnosť s výnimkami uvedenými v Čl. XII dňa 2.4.2010, teda v čase vydania platobného rozkazu v pôvodnom konaní bol uvedený zákon platný a účinný, uverejnený v Zbierke zákonov SR, teda reálne dostupný. Žalobcom tvrdené porušenie zákona - teda paušálne stanovená zmluvná pokuta za porušenie akejkoľvek povinnosti účastníka, prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa s obchodnými podmienkami k zmluve, vopred pripravená čiže naformulovaná zmluva, čím jej obsah nemal žalobca ako spotrebiteľ možnosť ovplyvniť ani meniť, ustanovenia v zmluve sú nečitateľné, resp. voľným okom ťažko čitateľné, čo je v rozpore s dobrými mravmi, včasné resp. žiadne neoznámenie postúpenia pohľadávky resp. že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, existovalo už v čase vydania platobného rozkazu v pôvodnom konaní, a teda žalobca mohol podať odpor proti platobnému rozkazu a uviesť v ňom v žalobe na obnovu konania tvrdené skutočnosti. Skutočnosť, že sa o uvedených okolnostiach žalobca dozvedel na základe stanoviska Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 12.4.2019 nie sú skutočnosti, ktoré by bez vlastnej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, nakoľko tieto skutočnosti (vychádzajúc z platného a účinného zákona uvedeného v Zbierke zákonov) mu boli ako adresátovi práva všeobecne známe. Žalobca odpor proti platobnému rozkazu v pôvodnom konaní nepodal.

1.6 Žalobca neuviedol žiadne nové rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ktoré môžu priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ani dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Na základe uvedených skutočností a zákonných ustanovení, súd rozhodol v zmysle § 413 ods. 1 písm. e) CSP a žalobu na obnovu konania ako nedôvodnú odmietol.

1.7 O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 256 ods. 1 C.s.p. a vecne nemožnosťou priznania náhrady trov konania žalovanému napriek jeho plnému úspechu v spore z dôvodu, že tomuto v tomto konaní žiadne trovy nepri nevznikli.

2.1 Uznesenie napadol v celom rozsahu žalobca s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vniac súd prvej inštancie, že tento vec nesprávne právne posúdil a preto aj nesprávne rozhodol a konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (súd návrh na obnovu zamietol bez prejednávania veci na pojednávaní).

2.2 Na odôvodnenie svojho odvolania uviedol, že žalobca sa o dôvodoch obnovy konania dozvedel na základe stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 12.4.2019. Skutočnosti týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok uvedené v predmetnom stanovisku žalobca nemohol bez vlastnej viny použiť v pôvodnom konaní, nakoľko mu neboli známe. Priemerný spotrebiteľ nemá vedomosť o tom, že zo strany dodávateľa dochádza k systémovému porušovaniu spotrebiteľského práva prostredníctvom neprijateľných zmluvných podmienok. To, že spotrebiteľ nepodá odpor proti platobnému rozkazu, prípadne ich dôsledne nešpecifikuje, je klasickým prípadom konania spotrebiteľa, keď nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky, ani nekalé obchodné praktiky v zmluvách, ktoré sú právnym základom uplatňovaného nároku a nedokáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu.

Žalobca nemá právnické vzdelanie, nedokázal sa orientovať v právnych predpisoch upravujúcich spotrebiteľské vzťahy dostatočne na to, aby si dokázal postaviť účinnú procesnú obranu v pôvodnom konaní a využiť všetky procesné inštitúty.

2.3 Skutočnosti a rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazuje, v pôvodnom konaní existovali, avšak žalobca ich v konaní neuplatnil z dôvodu, že o nich nevedel.

2.4 Pokiaľ súd bez nariadenia pojednávania zamietne návrh na obnovu konania z iného dôvodu než preto, že je neprípustný alebo podaný neoprávneným subjektom alebo oneskorený, odníme tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Podľa § 298 C.s.p. súd aj bez návrhu môže vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentov je neprijateľná. Súd nemôže vydať platobný rozkaz, ak je žalovaným spotrebiteľ a spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dôvod povolenia obnovy konania spočíva v pochybnosti o kvalite spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej bol nárok žalobcom v pôvodnom konaní uplatnený, a ktorú súd z úradnej moci v konaní evidentne nepodrobil súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok, čím došlo k vydaniu rozhodnutia súdu v rozpore s vnútroštátnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, komunitárnym právom a ustálenou judikatúrou súdneho dvora EÚ. Súd prvej inštancie zamietol návrh na obnovu konania z dôvodu nedostatku zákonných podmienok na obnovu bez toho, že by nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré by predvolal účastníkov, konanie zaťažil vadou, pre ktorú by mal odvolací súd na základe podaného odvolania žalobcu také uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V opačnom prípade by došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom.

2.5 Na základe skutočností uvedených v žalobe je možné vykonať dôkaz a súčasne sa dá predpokladať, že predložené dôkazy môžu pre žalobcu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

2.6 Pokiaľ súd poukazuje na to, že podľa žaloby boli porušené ustanovenia zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, žalobca poukazuje na to, že samotná žaloba takýto zákon neuvádza, nakoľko predmetný zákon sa nevzťahuje na právny vzťah vytvorený medzi žalobcom a žalovaným.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhol odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 357 písm c) C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

5.1. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 10C 22/2019 je žaloba na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 25C 24/2016. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako zjavne nedôvodnú odmietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

5.2 S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a preto aj nesprávne vo veci samej rozhodol.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. (2)
7. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predstretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

8.1 Pokiaľ ide o námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd dodáva: Právne posudzovanie vecí je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie vecí je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

8.2 Podľa § 397 písm. a), písm. b) C.s.p., proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré je ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (a), alebo možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci (b).

8.3 Podľa § 411 ods. 1 C.s.p., rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

8.4 Podľa § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p., súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak je zjavne nedôvodná.

8.5 Podľa článku 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (...), sudcovia sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len zákonom.

8.6 Podľa § 193 C.s.p., súd je viazaný rozhodnutím Ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, či bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

8.7 Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dodáva, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že na jej uplatnenie musia byť dané osobitné právno-politické dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti obnovy takéhoto konania. Dôvodom obnovy konania preto sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania a sú spôsobilé privediť strane pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania. V prípade existencie možnosti vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní ide o procesnú situáciu, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možné vykonať. Ide o situáciu, ak sa po právoplatnom skončení veci ukáže, že v pôvodnom konaní navrhnutý dôkaz už možno vykonať, a zároveň je tento dôkaz spôsobilý privediť strane oprávnenej na podanie žaloby na obnovu konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa, aby súd bez ďalšieho prejednanja žaloby na obnovu konania - bez nariadenia pojednávania, túto odmietol v prípade, že z obsahu žaloby už „na prvý pohľad“ (zjavne) vyplýva, že je nedôvodná (t.j. nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 C.s.p.). Zjavne nedôvodná je podľa názoru súdu taká žaloba,

ktorá by celkom zjavne nemala nádej na úspech ani za predpokladu, že by v nej tvrdené skutočnosti boli pravdivé.

8.8 Sporová strana určitú skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, ak ani pri náležitej starostlivosti a opatrnosti sa nemohla dozvedieť o existencii alebo obsahu takejto skutočnosti, dôkazu alebo rozhodnutia alebo ak ich napriek náležitej starostlivosti nemohla v pôvodnom konaní predniesť, odkázať na ne alebo navrhnúť ich vykonanie. Uplatnenie tohto dôvodu je potrebné vykladať s ohľadom na povahu obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Účelom žaloby o obnovu konania nie je opätovne otvárať otázku vecnej správnosti právoplatného rozhodnutia, ani dávať „druhú šancu“ strane, ktorá sa riadne nestarala o svoje záujmy v pôvodnom konaní. Preto podľa názoru súdu v zásade nemožno ako dôvod obnovy konania uplatňovať také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, o ktorých strana konania vedela (mohla ich zistiť pri náležitej starostlivosti o svoje práva) a mohla ich uplatniť v pôvodnom konaní v riadnom opravnom prostriedku (odvolaní, odpore, námietkach), ale bez náležitého dôvodu tak neurobila (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 39/2011, ale aj judikát R 56/1999). Na sporovej strane je aby dbala na ochranu svojich práv. Obnova konania je procesný prostriedok, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má dôvod v tom, že v pôvodnom konaní nemohol byť riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia (NS SR sp.zn. 3Obo 113/2008). Samotná prípadná vecná nesprávnosť rozsudku, ktorého obnova sa navrhuje, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania (ZSP 2/2000), nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže doceliť v riadnom dvoj inštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku (prípadne formou odporu voči platobnému rozkazu - poznámka odvolacieho súdu) - tu pozri aj rozhodnutie NS SR sp. zn. Obo 138/2009.

8.9 Žalobca v prerokúvanej veci v žalobe na obnovu konania v podstate tvrdí, že dôvodom obnovy konania má byť stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 12.4.2019 č. 37879/2019/21, ktoré stanovisko je skutočnosťou, ktorá môže pre žalobcu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

9. Pokiaľ súd prvej inštancie takúto listinu podrobil prieskumu za účelom posúdenia dôvodnosti respektíve aj prípadnej zjavnej nedôvodnosti žaloby žalobcu a to v zmysle vyššie uvedených úvah uvedených v bode 8.5 a 8.8 tohto rozhodnutia, vec správne právne posudzoval a vzhľadom na samotný obsah predmetného stanoviska ako aj ostatných skutkových tvrdení žalobcu uvedených v žalobe na obnovu konania a listín k nej pripojených dospel aj k správne právne záveru, že z obsahu žaloby už zjavne vyplýva, že je nedôvodná, teda nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 C.s.p. Na jednej strane žalobca v žalobe na obnovu konania totiž ani len netvrdil, že bez svojej viny nemohol o zaujatie takéhoto stanoviska požiadať Ministerstvo financií už v pôvodnom konaní a na druhej strane aj v prípade, ak by takéto stanovisko obsahovalo posúdenie spornej zmluvy z 26.9.2011 v znení jej dodatku z 26.9.2011, toto posúdenie (a z neho plynúce závery) by s poukazom na ustanovenia článku 144 Ústavy SR a § 193 C.s.p. nemohol byť pre súd záväzný, pretože súd je viazaný ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou, zákonom, rozhodnutím ústavného súdu, Európskeho súdu pre ľudské práva, príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Súčasne ani prípadný výklad akejkoľvek zmluvy nie je dôvodom na zásah do právnej istoty (právoplatného súdneho rozhodnutia), ktorým obnova konania nepochybne je, a preto musí byť limitovaná na mimoriadne situácie, kedy strana sporu z objektívnych dôvodov nemohla v pôvodnom konaní uplatniť určitý prostriedok procesného útoku, či obrany, čo nie je prípad práve prejednávanej veci. Žalobca aj podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal právne relevantný dôvod prípustnosti obnovy konania v zmysle zákonnej intencie ustanovenia § 397 písm. a) až f) C.s.p., teda neuviedol žiadny relevantný dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať obnovu už právoplatne skončeného sporu. Žalobca ani len netvrdil, že v čase pôvodného konania sa náležite o svoje práva staral, prípadne akú starostlivosť vyvinul na to, aby sa mohol dozvedieť okolnosti namietané v žalobe a čo mu prípadne bránilo v zistení a následnom namietaní v prebiehajúcim súdnom konaní o zaplatenie žalovanej sumy, že zmluvná pokuta je stanovená paušálne za porušenie akejkoľvek povinnosti, že obsah zmluvy nemohol ovplyvniť, že ustanovenia zmluvy sú nečitateľné, resp. že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a pod.

10. Pokiaľ ide o námietku inej vady konania spočívajúcej v tom, že súd o žalobe žalobcu rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolací súd opätovne uvádza, že podľa novej právnej úpravy (§ 413 ods. 1 písm. e) C.s.p.) je súd oprávnený v taxatívne určených prípadoch, ešte predtým, ako bude rozhodovať o povolení obnovy konania žalobu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania odmietnuť, čo bol aj prípad práve prejednávanej veci. Neobstojí potom námietka žalobcu, že súd bez nariadenia pojednávania zamietol návrh žalobcu na obnovu konania, nakoľko táto nezodpovedá skutočnému priebehu konania pred súdom prvej inštancie.

11. Z uvedeného dôvodu potom súd nemohol vyhovieť žalobe na obnovu konania, pretože celkom zjavne dôvody v nej uvádzané z hľadiska zákonnej prípustnosti obnovy konania neobstoja a správne ju tak súd prvej inštancie posúdil ako zjavne nedôvodnú. Odvolací súd potom podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorý postupoval v súlade s ustanovením § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. a odmietol žalobu na obnovu konania, ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

12.1 Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania.

12.2 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

12.3 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

13. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).